

Spomienka Preblahoslavenej Panny Márie, Matky Cirkvi

Rozjímanie na spomienku
Preblahoslavenej Panny Márie,
Matky Cirkvi. Navrhované témy
sú: materinská prítomnosť
Panny Márie v Cirkvi; Matka na
Kalvárii; Cirkev, rovnako ako
Mária, nás všetkých vedie ku
Kristovi.

PO JEŽIŠOVOM Nanebovstúpení
Skutky apoštolov zobrazujú
apoštolov zhromaždených v hornej
miestnosti. „Všetci jednomyselne
zotrvali na modlitbách spolu so

ženami, s Ježišovou matkou Máriou a s jeho bratmi“ (Sk 1, 14). Tradícia v tejto scéne videla materstvo, ktoré Panna Mária vykonáva nad celou Cirkvou. Ona je osobou, ktorá spája dva kľúčové momenty v dejinách spásy: vtelenie Slova a zrod Cirkvi. „Tá, ktorá je prítomná v tajomstve Krista ako Matka, sa stáva (...) prítomnou v tajomstve Cirkvi. V Cirkvi sa aj naďalej prejavuje jej materská prítomnosť“[1].

Matka sa venuje svojmu dieťaťu už od materského lona. Je jej zodpovednosťou, aby tento dar, ktorý jej Boh dal, sprevádzala ďalej. Keď sa dieťa narodí, je jasné, že naďalej potrebuje jej ochranu, a keď rastie, pomáha mu rozvíjať sa v živote. Evanjelium nám ukazuje niektoré črty starostlivosti Panny Márie o Ježiša. A v Skutkoch apoštolov vidíme rovnaký postoj pri rodiacej sa Cirkvi, ktorá bdie nad apoštolmi a prvými kresťanmi. Bolo to obdobie

tehotenstva, uprostred prenasledovania a ťažkostí, keď obzvlášť potrebovali jej pomoc. Ona je „pokornou a diskrétnou protagonistkou prvých krokov kresťanského spoločenstva: Mária je v duchovnom srdci, pretože už jej prítomnosť medzi učeníkmi je živou spomienkou na Pána Ježiša a znakom daru jeho Ducha“[2].

Aj dnes je Panna Mária naďalej pozorná ku každému zo svojich detí, ktoré tvoria Cirkev. Pocit, že sme súčasťou národa, ktorý má tú istú Matku, nám pomôže zjednotiť sa s každým z veriacich, ktorí tvoria Cirkev, tak ako to robili prví kresťania. „Pros Boha, aby v svätej Cirkvi, našej Matke,“ povedal svätý Josemaría, „boli srdcia všetkých jedno srdce, tak ako v prvotnom kresťanstve; aby sa až do konca čias skutočne plnili slová: *Multitudinis autem credentium erat cor unum et*

anima una — množstvo veriacich malo jedno srdce a jednu dušu“[3].

KEĎ PÁN OSLOVIL Jána z vrcholu kríža, dal mu niečo, bez čoho sa do poslednej chvíle nechcel zaobísť: lásku svojej matky. Ježiš sa v najťažších chvíľach svojho života nechcel zaobísť bez jej pomoci. Bol Bohom, ale potreboval jej oporu a blízkosť, aby nás zachránil. A keď sa všetko podarilo, dal nám to jediné, čo mu zostalo, keď povedal: „Žena, hľa, tvoj syn (...) hľa, tvoja matka“ (Jn 19, 26-27).

Panna Mária nám pomáha vytrvať, keď sa cesta stáva ťažšou. Skúške viery nebola ušetrená ani naša Matka. Nikto ako ona nás nemôže tak dobre sprevádzať v týchto chvíľach potrebných na rast a dozrievanie. „Môžeme si položiť otázku: necháme

sa osvietiť vierou Márie, ktorá je našou Matkou, alebo ju považujeme za vzdialenú, veľmi odlišnú od nás? Vidíme ju v ťažkých chvíľach, v skúškach, v temnotách ako vzor dôvery v Boha, ktorý vždy a len chce naše dobro?“[4].

Týmito slovami Ježiš vyzýva všetkých kresťanov, aby prijali Máriu do svojho života. Chce, aby sme k nej pristupovali s dôverou. „Ona je plná milosti, všetkej dokonalosti a je Matkou. Svojou mocou nám od Boha vymôže všetko, o čo ju budeme žiadať; ako matka nám to predsa túži dať. A tiež ako matka rozumie našim slabostiam a má pre ne pochopenie, povzbudzuje nás a ospravedlňuje, uľahčuje nám cestu a vždy má po ruke liek, hoci by sa zdalo, že nám už nič nepomôže“[5].

LEN ČO SA MÁRIA dozvedela, že jej sesternica je tehotná, „ponáhľala sa do hornatého kraja, do judského mesta, vošla do Zachariášovho domu a pozdravila Alžbetu“ (Lk 1, 39).

Okrem materiálnej pomoci, ktorú jej v tých dňoch mohla poskytnúť, jej priniesla predovšetkým Ježiša a s ním plnosť radosti. Alžbeta aj Zachariáš by sa už z tohto tehotenstva, ktoré sa zdalo nemožné, mohli tešiť. Ale práve Mária im sprítomňuje plnú radosť, ktorá sa rodí zo stretnutia s Ježišom a Duchom Svätým.

„Panna Mária nám všetkým chce priniesť veľký dar, ktorým je Ježiš; a spolu s ním nám prináša jeho lásku, jeho pokoj, jeho radosť. Cirkev je teda ako Mária (...), má všetkých viesť ku Kristovi a jeho evanjeliu“^[6]. Toto je stredobodom života Cirkvi a každého kresťana: prinášať Ježišovu lásku všetkým dušiam, ako to urobila Panna Mária s Alžbetou. Cirkev nám

pripomína, že pravé šťastie nezávisí od úspechu, bohatstva alebo pôžitkov, ale od prijatia Krista: iba on môže ponúknuť najhlbšiu radosť.

Vďaka úsiliu stotožniť sa s Pannou Máriou sa Ježiš môže milosťou zrodiť v dušiach ľudí okolo nás. „Ak sa budeme snažiť byť ako Mária,“ povedal zakladateľ Opus Dei, „ak budeme napodobňovať jej cnosti, dosiahneme, že Kristus sa svojou milosťou zrodí v dušiach ľudí, ktorí sa s ním pôsobením Ducha Svätého snažia identifikovať. Keď sa budeme usilovať byť ako Mária, dosiahneme istým spôsobom účasť na jej duchovnom materstve. V tichosti ako Naša Pani, takmer bez slov, bez toho, žeby si to niekto všimol, poctivým a pravdivým svedectvom kresťanského života, a veľkorysým neprestajným opakovaním fiat, ktoré sa ako niečo dôverné trvalo obnovuje medzi nami a Bohom“[7].

[1] Svätý Ján Pavol II, *Redemptoris Mater*, bod 24.

[2] Benedikt XVI, *Regina Coeli*, 9-V-2010.

[3] Svätý Josemaría, *Vyhňa*, bod 632.

[4] František, *Audiencia*, 23-X-2013.

[5] Svätý Josemaría, *Boží priatelia*, bod 292.

[6] František, *Audiencia*, 23-X-2013.

[7] Svätý Josemaría, *Boží priatelia*, bod 281.